

ادامه از صفحه ۳

احتمال مصادره اموال مستولان دولت احمدی نژاد

«مهدی شمس» متهم ردیف دوم پرونده نفتی هم تیر ۹۳ و در سومین جلسه محاکمه خود در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب درباره وزاری که بایک زنجانی را تأیید کرده بودند، به قاضی مقیسه گفته بود: «شما گفتید هرکسی که به زنجانی کمک کرده، شریک است، بنابراین باید آن چهار وزیر که نامه را امضا کردند و بقیه افراد هم شریک جرم زنجانی محسوب شوند».

● **مقامات مرتبط به پرونده زنجانی کجا هستند**

● **محمود بهمنی:** محمود بهمنی از سال ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۲ رئیس بانک مرکزی دولت احمدی نژاد بود و این روزها نماینده مردم ساوجبلاغ و طالقان و نظرآباد در مجلس یازدهم است. او بارها خود را در این ماجرا تبرئه کرده است. بهمنی، آذر ۹۶ در گفت‌وگو با «ایلنا» دراین باره گفته بود: «آقای زنجانی با ما در بانک مرکزی کاری نداشت. او طرف حساب وزارت نفت بود. نفت ما را کسی نمی‌خرد، ایشان برای ما نفت می‌فروخت». او همچنین در این مصاحبه اعلام کرد در پرونده بایک زنجانی به‌عنوان مطلع احضار شده است.

● **سیدشمس‌الدین حسینی:** او از ۸۷ تا مراد سال ۹۲ وزیر امور اقتصادی و دارایی بود. حسینی یک بار در سال ۹۰ از سوی مجلس استیضاح شد که این استیضاح رای نیاورد. حسینی این روزها در دانشگاه علامه طباطبائی تدریس می‌کند و هم‌اکنون در سناد اجرائی فرمان امام است.

● **مهدی غضنفری:** او در سال ۸۸ به‌عنوان وزیر بازرگانی دولت دهم انتخاب شد. همچنین غضنفری بعد از ادغام دو وزارتخانه بازرگانی و صنایع و معادن از سوی احمدی‌نژاد به‌عنوان وزیر صنعت، معدن و تجارت انتخاب شد. غضنفری هم‌اکنون استاد دانشگاه علم و صنعت است.

● **رستم قاسمی:** او در همان زمان در نامه‌ای به کمیسیون برنامه و بودجه مجلس تأکید کرده که از جزئیات معامله با بایک زنجانی بی‌خبر است. قاسمی که در سال ۸۶ به‌عنوان فرمانده قرارگاه سازندگی خاتم‌الانbia منصوب شده بود، از مرداد ۹۲ تا مرداد ۹۴ وزارت نفت دولت دهم را بر عهده داشت. زمانی تام او در فهرست تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل نیز دیده می‌شد. او از آبان ۹۲ به‌عنوان مشاور معاون اول رئیس‌جمهوری منصوب شد تا بهمن ۹۴ در این مقام بود. قاسمی مشاور وزیر دفاع نیز بود و اکنون به سپاه بازگشته است.

دیگر گفت‌وگوی آنها بود که در گفت‌وگو با «شرق» به اهمیت این مذاکرات و راهبردی بودن آن تأکید می‌کند. همین موقع محمدجواد ظریف از اتاق خود بیرون آمده و با خنده به عراقچی می‌گوید: «بازار ما را کساد نکن». خنده خبرنگاران و آرامش عراقچی، بعد از لحظه‌ای پایان‌دهنده این گفت‌وگوی کوتاه عراقچی با خبرنگاران است و شاید تا به این لحظه این تنها دیدار خبرنگاران با مقامات ایرانی باشد. هنوز عصر پرکار ظریف ادامه دارد. او با «باتریس فین»، رئیس اجرایی ICAN (کمیبن نابودی سلاح‌های هسته‌ای) دیدار کرده و بعد از آن میزبان «یان الیاسون» معاون دبیرکل پیشین سازمان ملل (بان‌کی مون) و وزیر خارجه سابق سوئد و نماینده آن کشور در سازمان ملل است.

ساعت ۱۶:۴۵ است. آرام آرام خدمه هتل سعی می‌کند ابزار و اساس کنفرانس را جمع کرده و در کامیون‌های حمل بار قرار می‌دهند. دیگر فضای امنیتی هتل هم به پایان رسیده است. خیابان مقابل هتل ترافیک آرامی دارد. چهار مجسمه سنگی جلوی هتل نشان از تلفیق قدمت تاریخی و فرهنگ امروزی آلمان دارد. چند توریست ایرانی در مقابل این مجسمه‌ها عکس می‌گیرند. موقع خروج خبرنگاران ایرانی از سالن انتظار است، آنها بعد از خوردن ناهاری سرپایی به خیابان آمده‌اند، باد سردی می‌وزد. همه منتظرند تا بتوانند با کسی گفت‌وگو کنند و بعد هم فرودگاه مونیخ را به سمت روسیه، برای شرکت در کنفرانس «روسه در خاورمیانه؛ نقش‌آفرینی در تمام صحنه‌ها» ترک کنند. ساعت چهار به وقت مونیخ است. ماشین‌های بنز و بی‌ام دبلیو مشکی‌رنگ به انتظار دیپلمات‌ها نشسته‌اند؛ در شهری که کارخانه همه ماشین‌های لوکس آلمانی در آنجا قرار دارد. جان کری از راهروی اصلی با یک همراه جوان به سمت خیابان سرازیر می‌شود و در برابر درخواست گفت‌وگو می‌گوید: «گفت‌وگو نمی‌کنم!» اما او در کنفرانس مونیخ بار دیگر عقیده قبلی خود را تکرار می‌کند: «من بر این باورم که اروپا و جهان باید اطمینان یابند که این توافق (برجام) باید حفظ شود؛ چراکه برگشت به عقب غیرقابل دفاع است. این دیپلماسی خوبی نیست. ما می‌دانیم که جهان بدون توافق هسته‌ای با ایران چگونه خواهد بود و به‌طورقطع جای بهتری نیست». فرصت راینی‌ها درباره مسائل مهم امنیتی جهان در این کنفرانس به پایان رسیده است و بار دیگر خاورمیانه در تیترب اظهارنظرها و رایزنی‌ها بود؛ تنش در خاورمیانه تا مونیخ هم رسیده است.

فرانک-والتر شتاینمایر

گزارش خبرنگار «شرق» از کنفرانس امنیتی مونیخ

جدال ظریف و نتانیاهو

و مشکلات موجود در روابط اربیل و بغداد کمک کند». دیدار خارجی ظریف که به پایان می‌رسد، میان خبرنگاران می‌آید و از سیاست باادام ایران در منطقه، صلح و امنیت جهانی دفاع می‌کند و از تحولات سوریه می‌گوید. او در پاسخ به این پرسش «شرق» که گفته می‌شود ایران و روسیه درباره حمله ترکیه به غفرین اقدام عملیاتی و بازدارنده انجام نداده‌اند، گفت: «آنچه ما ریاست کنفرانس تعویض شد؛ بعد از آن همه‌ساله کنفرانس مونیخ برگزار شده است. برخی معتقدند کنفرانس امسال نسبت به سال‌های گذشته متفاوت برگزار شد.

تکهای از بقایای پهباد و پاسخ ظریف

ساعت ۱۲ محمدجواد ظریف سخنرانی می‌کند؛ قبل از او بنیامین نتانیاهو سخنرانی کرده و با نمایش یک قطعه فلزی که مدعی است بقایای پهباد ساقط‌شده ایرانی است، گفت: «اگر لازم باشد اسرائیل نتهتای علیه نیروهای نیابتی ایران، بلکه علیه خود این کشور دست به اقدام خواهد زد. اسرائیل اجازه نخواهد داد ایران طاب ترور را دور کردن اسرائیل بیندازد». حالا همه در انتظار پاسخ ظریف هستند. او به دعوت رئیس کنفرانس پشت تریبون قرار می‌گیرد. قبل از او پنبی با حضور جان کری، مولود جاووش‌اوغلو، وزیر دفاع لبنان و استفان دی میستورا برگزار شده بود. سالان برای لحظه‌ای با پایان پتل و آغاز سخنرانی ظریف شلوغ می‌شود و بارها رئیس کنفرانس میهمان‌ها را دعوت به آرامش می‌کند. ظریف گفته خود را با انتقاد از نتانیاهو آغاز می‌کند: «امروز شاهد یک سیرک کارتونیی بودیم! اجازه دهید به موضوعات جدی بپردازیم». کسری و جاووش‌اوغلو در سالن حضور ندارند. ولی دی میستورا و کاترین اشتون به دقت به سخنرانی او گوش می‌دهند. عده‌ای از گفته‌های او یادداشت‌برداری می‌کنند و عده‌ای دیگر در گوشه‌های خود دارن و دیگران هم به تأمل و تفکر رو به سوی سخنران دارند.

ظریف می‌گوید: «امروز شکست داعش سبب شده است تا حدودی مفهوم ثبات به مناطقی که روزی آنها را اشغال کرده بود. بازگردد؛ اما شکست یکی از شرورانه‌ترین سازمان‌های تروریستی در جهان به معنی حذف خطر افراط‌گرایی در منطقه و فراتر از آن نیست و دلایل ریشه‌ای آن به‌ویژه ایدئولوژی تفر و کشتار ادامه دارد و ممکن است در جایی دیگر سربرآورد. قدرت‌های نظامی مدت مدیدی است که استراتژی‌های چندگانه‌ای برای پیروزی در جنگ داشته‌اند. آنها مدتی طولانی است که نسبت به هرگونه استراتژی برای به‌دست‌آوردن صلح بی‌تفاوت بوده‌اند. زمان زیادی است که قدرت‌های جهانی و متحدان منطقه‌ای آنها تصمیمات اشتباهی در منطقه ما گرفته و دیگران به‌ویژه ایران را برای پیامدهای اشتباهات استراتژیک کوتاه‌فکرانه و خارج از کنترل خود مقصر دانسته‌اند».

سخنرانی ۲۰دقیقه‌ای وزیر خارجه ایران که به پایان می‌رسد، نوبت آخرین سخنران پتل است و او کسی نیست جز عادل الجبیر، وزیر خارجه عربستان و بار دیگر صحنه‌پردازای دیگر علیه ایران. او آرام از عربستان و اصلاحات آن می‌گوید؛ از اینکه آنها تصمیم گرفته‌اند به حقوق زنان احترام بگذارند و بار دیگر اتهامی تکراری علیه ایران؛ اینکه ایران ۴۰ سال است در جهت اهداف تروریستی و آشوب منطقه کام برمی‌دارد. حالا جان کری هم به سالن اصلی برگشته و در ردیف سوم نشسته است. در گوشه‌ای دیگر از سالن، نیروهای حفاظتی هتل، منتظر وزیر دفاع آلمان هستند تا با هدیه چند بسته کل به او، عکس یادگاری ببندازند.

صحنه آخر

در این نشست تنها یک قانون حکمفرماست و آن این‌که خبرنگاران باید فقط با تیم خود در سالن اصلی حاضر شوند و غیر از آن ممکن نیست. باید خبرنگاران ایرانی هم سالن را با ظریف ترک کنند و ۲۰ دقیقه بعد، رنگ پایان اجلاس به صدا درمی‌آید؛ پنجاه‌وچهارمین نشست کنفرانس امنیتی مونیخ.

اما هنوز دیدارهای سیاستمداران به پایان نرسیده است. ظریف بعد از بازگشت از سالن اصلی کنفرانس بار دیگر در اتاق ۲۲ به پذیرایی از میهمان‌ها می‌پردازد. یکی از میهمان‌های او نیچروان بارزانی، نخست‌وزیر اقلیم کردستان عراق است. نیچروان ماه گذشته در ایران بود اما نتوانسته بود با محمدجواد ظریف دیدار کند و حالا این حضور فرصتی است برای آنها تا درباره اقلیم کردستان عراق بعد از همه‌پرسی سوم مهر و مسائل آن گفت‌وگو کنند. شاید این بار او با رضایت بیشتری از اتاق ظریف بیرون برود؛ موقع خداحافظی. این دی‌میستورا است که نیچروان را همراهی می‌کند. بعد از مدتی نیچروان به پرسش خبرنگار «شرق» و ایسنا به زبان کردی پاسخ می‌دهد: «دیدار خوبی با آقای ظریف داشتیم. در این دیدار خواستیم که ایران به حل مشکلات کردستان عراق

ریاست کنفرانس را بر عهده داشت و پس از او «هورست تلنتشیک» تا سال ۲۰۰۸ این مقام بر عهده گرفت و از آن سال تاکنون هم ایشینگر مسئول برگزاری کنفرانس مونیخ است. از آن زمان تا امروز، ۵۶ سال می‌گذرد و به‌جز دو سال، هرساله کنفرانس امنیتی مونیخ برگزار شده است؛ یک بار سال ۱۹۹۱ به دلیل جنگ خلیج فارس این کنفرانس برگزار نشد و بار دوم سال ۱۹۹۷ بود که ریاست کنفرانس تعویض شد؛ بعد از آن همه‌ساله کنفرانس مونیخ برگزار شده است. برخی معتقدند کنفرانس امسال نسبت به سال‌های گذشته متفاوت برگزار شد.

چند نفر دیگر وزیر را به هتل محل اقامت خود در بایریش هوف همراهی کرد و خبرنگاران به هتل پادلاویم منتقل شدند. در کنار عبور از میان چندین هواپیمای نشسته بر زمین، هواپیمای اسرائیلی حامل بنیامین نتانیاهو دیده می‌شود؛ به نظر می‌رسد امروز روز جنجالی در سیاست خارجی باشد. هتلی نسبتاً دور از محل اجلاس که باید بعد از دو ساعت اقامت آنجا را ترک کرد. برف دانه‌های خود را تند و تند بر زمین می‌پاشد، برفی سبک و خیس و دمای هوای زیر دو درجه سانتی‌گراد. شاید همین یک ساعت قدم‌زدن در خیابان مونیخ در هوای گرگ‌ومیش فرصت مناسبی برای دوری درباره این شهر نباشد. ولی در همین یک ساعت چند سکناس از شهر به تصویر در می‌آید؛ ساختمان‌هایی هم‌قد و کوتاه، شاید دو و سه طبقه یا دیواری از رنگ‌های روشن در کنار هم، پیاده‌رو برفی و بر فرورب‌هایی کوچک و زردرنگ که به صدا درمی‌آید و دو طرف خیابان، محل پارک ماشین‌های بنز، بام و چند برند دیگر است و چند ماشین کوچک که پشت سر خود پارو، جارو و بیلی کوچک برای برف‌روبی خیابان حمل می‌کنند، اما شاید هر گوشه خیابان چندده دوچرخه است که رها شده و منتظر مسافری است که روی زین آن بنشیند و پدال بزند.

در مسیر رسیدن به خیابان که هتل بایریش هوف در آن قرار گرفته، ماشین‌ها سیاه و سبز رنگ به ردیف ایستاده‌اند و جوانانی با یونیفرم سیاه و تفک‌هایی در دست و کلت و باتوم بر کمر ایستاده‌اند. برخی از آنها به دستان خود، ها می‌کنند و صورت خود را در شال‌گردنی پشمی نمین کرده‌اند و برخی با لیخندسی رهگذاران را همراهی می‌کنند. در مقابل در ورودی چند نفر از کارکنان سفارت ایران منتظر ایستاده‌اند و یکی به فارسی و با لیخند می‌گوید شما ایرانی هستید؟ یکی دیگر به لهجه افغانستانی و با لیخندی آشنا خوشامد می‌گوید و سرمای مونیخ را با هوای تهران مقایسه می‌کند. میهمان‌ها رسیدند. در میان فندلی‌هایی رنگی، این جان کری است که سر با ایستاده است و هر بار با کسی دست می‌دهد و سرگرم گفت‌وگو و خنده است و دوربین‌ها روی او تمرکز کرده‌اند. در مسیر حرکت به طبقه سوم، محل انتظار، ون‌دی شرم‌ن و ارنست مونیز وارد سالن اجلاس می‌شوند.

انتظار برای دیدارهای دوجانبه

ساعت ۱۰:۳۰ صبح است و خروج از سالن انتظار اتاق ۳۲ ممکن نیست؛ نیروهای امنیتی آلمانی، پلیسی جوان و خانم راهنما معتقدند خروج از اینجا جز با حضور و همراهی آنها و همراهی همه تیم ممکن نیست و ناچار باید روی میلمان کرمی‌رنگ و فرش ماشینی سبزرنگ نشست به انتظار و چاره‌ای جز این نیست. چند دقیقه بعد میخائیل جانلیدزه، وزیر خارجه گرجستان است که با محمدجواد ظریف دیدار می‌کند. اجازه می‌دهند در حد یک دقیقه برای چند شات تصویر، خبرنگارها وارد اتاق شوند و باز هم باید پشت در اتاق ۳۲ در طبقه سوم منتظر ماند. وزیر ایرانی بعد از چند دقیقه، با چند نفر از رؤسای پژوهشکده‌ها، اندیشکده‌های مطالعاتی و روشنفکران و فعالان رسانه‌ای آلمان جلسه «آف درکورد» برگزار می‌کند و باز هم چند شات عکس و دیگر هیچ.

تکاهی به تاریخ ۵۶ساله

کنفرانس مونیخ درباره سیاست امنیتی، در ابتدا کنفرانس امنیتی بین‌المللی و کنگره دفاع‌شناسی (Wehrkundtagung) خوانده می‌شد. این بحث از آغاز دهه ۱۹۶۰ پا گرفت و از ابتدا محلی بود برای آنکه سیاستمداران متخصص در امور امنیت ملی، منطقه‌ای و جهانی، نظامیان کارشناس امور بین‌المللی و عده‌ای از صاحبان صنایع تسلیحاتی در آن گرد آیند و امور بین‌المللی را از زاویه امنیت و دفاع بررسی کنند. مبتکران کنفرانس «دوارد-هاینریش فن کلايست-اشمنتسین» (Ewald-Heinrich von Kleist-Schmenzin) ۱۹۲۲-۱۹۹۸)، نظامی صاحب‌نام آلمانی است. شهرت او به این برمی‌گردد که با یک گروه مخالف آدولف هیتلر در ارتش آلمان- مشهور به چهره مرکزی «اشتاوفنبرگ»- همکاری داشته است. گروه «اشتاوفنبرگ» در سال ۱۹۴۴ کوشید هیتلر را بکشد. فن کلايست-اشمنتسین این کنفرانس را در سال ۱۹۶۲ بنیان گذاشت. او تا سال ۱۹۹۷

لیلا ابراهیمیان: عقربه‌های ساعت ۹:۳۰ صبح به وقت مونیخ را نشان می‌دهد؛ تمام خیابان‌های منتهی به هتل «بایریشر هوف»، در قرق نیروهای امنیتی و پلیس آلمان است و پرسنل سالن اجلاس کنفرانس در تلاش و تکاپو برای راهنمایی بهتر میهمان‌های این کنفرانس، اما هنوز جایگاه خبرنگاران شاید تنها چند صندلی پر را به رخ می‌کشد. همه خبرنگاران همراه مقام‌های سیاسی پشت درهای بسته اتاق‌های دیدارهای دوجانبه منتظر ایستاده‌اند و ۹ خبرنگار ایرانی هم همین‌طور.

«بایریشر هوف» (Bayerischer Hof) میزبان وزرای دفاع و وزرای خارجه و سران کشورهای جهان است در مونیخ شهری در جنوب آلمان. دیروز، سومین روز متوالی از پنجاه‌وچهارمین کنفرانس امنیتی مونیخ در این شهر ادامه داشت با حضور ۲۰ نفر از سران دولتی، ۴۰ وزیر خارجه و ۴۰ وزیر دفاع و برخی از صاحبان صنایع تسلیحاتی از کشورهای مختلف جهان. هزینه‌های این کنفرانس توسط وزارت دفاع آلمان و کمک‌های مالی صنایع تسلیحاتی تأمین می‌شود.

شروع یک روز پرکار

اولین دیدار محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران ساعت ۸:۳۰ صبح به وقت مونیخ برگزار می‌شود. او با ادوارد نعلبندیان، وزیر خارجه ارمنستان دیدار می‌کند. ساعت ۹:۳۰ نیمه‌شب به وقت تهران بود که بعد از چهار ساعت انتظار در پاپوین دولت در فرودگاه مهرآباد، هواپیمای وزیر خارجه ایران به سمت مونیخ حرکت کرد و بعد از پنج ساعت پرواز، در فرودگاه مونیخ بر زمین نشست. علی ماجدی، سفیر ایران در آلمان به همراه چند نفر دیگر وزیر را به هتل محل اقامت خود در بایریش هوف همراهی کرد و خبرنگاران به هتل پادلاویم منتقل شدند. در کنار عبور از میان چندین هواپیمای نشسته بر زمین، هواپیمای اسرائیلی حامل بنیامین نتانیاهو دیده می‌شود؛ به نظر می‌رسد امروز روز جنجالی در سیاست خارجی باشد. هتلی نسبتاً دور از محل اجلاس که باید بعد از دو ساعت اقامت آنجا را ترک کرد. برف دانه‌های خود را تند و تند بر زمین می‌پاشد، برفی سبک و خیس و دمای هوای زیر دو درجه سانتی‌گراد. شاید همین یک ساعت قدم‌زدن در خیابان مونیخ در هوای گرگ‌ومیش فرصت مناسبی برای دوری درباره این شهر نباشد. ولی در همین یک ساعت چند سکناس از شهر به تصویر در می‌آید؛ ساختمان‌هایی هم‌قد و کوتاه، شاید دو و سه طبقه یا دیواری از رنگ‌های روشن در کنار هم، پیاده‌رو برفی و بر فرورب‌هایی کوچک و زردرنگ که به صدا درمی‌آید و دو طرف خیابان، محل پارک ماشین‌های بنز، بام و چند برند دیگر است و چند ماشین کوچک که پشت سر خود پارو، جارو و بیلی کوچک برای برف‌روبی خیابان حمل می‌کنند، اما شاید هر گوشه خیابان چندده دوچرخه است که رها شده و منتظر مسافری است که روی زین آن بنشیند و پدال بزند.

در مسیر رسیدن به خیابان که هتل بایریش هوف در آن قرار گرفته، ماشین‌ها سیاه و سبز رنگ به ردیف ایستاده‌اند و جوانانی با یونیفرم سیاه و تفک‌هایی در دست و کلت و باتوم بر کمر ایستاده‌اند. برخی از آنها به دستان خود، ها می‌کنند و صورت خود را در شال‌گردنی پشمی نمین کرده‌اند و برخی با لیخندسی رهگذاران را همراهی می‌کنند. در مقابل در ورودی چند نفر از کارکنان سفارت ایران منتظر ایستاده‌اند و یکی به فارسی و با لیخند می‌گوید شما ایرانی هستید؟ یکی دیگر به لهجه افغانستانی و با لیخندی آشنا خوشامد می‌گوید و سرمای مونیخ را با هوای تهران مقایسه می‌کند. میهمان‌ها رسیدند. در میان فندلی‌هایی رنگی، این جان کری است که سر با ایستاده است و هر بار با کسی دست می‌دهد و سرگرم گفت‌وگو و خنده است و دوربین‌ها روی او تمرکز کرده‌اند. در مسیر حرکت به طبقه سوم، محل انتظار، ون‌دی شرم‌ن و ارنست مونیز وارد سالن اجلاس می‌شوند.

انتظار برای دیدارهای دوجانبه

ساعت ۱۰:۳۰ صبح است و خروج از سالن انتظار اتاق ۳۲ ممکن نیست؛ نیروهای امنیتی آلمانی، پلیسی جوان و خانم راهنما معتقدند خروج از اینجا جز با حضور و همراهی آنها و همراهی همه تیم ممکن نیست و ناچار باید روی میلمان کرمی‌رنگ و فرش ماشینی سبزرنگ نشست به انتظار و چاره‌ای جز این نیست. چند دقیقه بعد میخائیل جانلیدزه، وزیر خارجه گرجستان است که با محمدجواد ظریف دیدار می‌کند. اجازه می‌دهند در حد یک دقیقه برای چند شات تصویر، خبرنگارها وارد اتاق شوند و باز هم باید پشت در اتاق ۳۲ در طبقه سوم منتظر ماند. وزیر ایرانی بعد از چند دقیقه، با چند نفر از رؤسای پژوهشکده‌ها، اندیشکده‌های مطالعاتی و روشنفکران و فعالان رسانه‌ای آلمان جلسه «آف درکورد» برگزار می‌کند و باز هم چند شات عکس و دیگر هیچ.

تکاهی به تاریخ ۵۶ساله

کنفرانس مونیخ درباره سیاست امنیتی، در ابتدا کنفرانس امنیتی بین‌المللی و کنگره دفاع‌شناسی (Wehrkundtagung) خوانده می‌شد. این بحث از آغاز دهه ۱۹۶۰ پا گرفت و از ابتدا محلی بود برای آنکه سیاستمداران متخصص در امور امنیت ملی، منطقه‌ای و جهانی، نظامیان کارشناس امور بین‌المللی و عده‌ای از صاحبان صنایع تسلیحاتی در آن گرد آیند و امور بین‌المللی را از زاویه امنیت و دفاع بررسی کنند. مبتکران کنفرانس «دوارد-هاینریش فن کلايست-اشمنتسین» (Ewald-Heinrich von Kleist-Schmenzin) ۱۹۲۲-۱۹۹۸)، نظامی صاحب‌نام آلمانی است. شهرت او به این برمی‌گردد که با یک گروه مخالف آدولف هیتلر در ارتش آلمان- مشهور به چهره مرکزی «اشتاوفنبرگ»- همکاری داشته است. گروه «اشتاوفنبرگ» در سال ۱۹۴۴ کوشید هیتلر را بکشد. فن کلايست-اشمنتسین این کنفرانس را در سال ۱۹۶۲ بنیان گذاشت. او تا سال ۱۹۹۷

روزنه

مذاکره بر سر سر یمن در مونیخ

تلاش برای تصویب قطع‌نامه‌ای علیه ایران در ارتباط با یمن

● نمایندگان انگلیس، فرانسه و آمریکا پیش‌نویس قطع‌نامه‌ای را تهیه کرده‌اند که قصد دارد ایران را به دلیل ناکامی در ممانعت از ارسال موشک به حوثی‌ها، محکوم کند. در این پیش‌نویس که خبرنگار رویترز مشاهده کرده، تحریم تسلیحاتی یمن برای یک سال دیگر تمدید می‌شود. ایسنا به نقل از رویترز نوشته این سه کشور می‌خواهند در شورای امنیت، ایران را به دلیل آنچه متوقف‌نشدن ارسال موشک‌های بالستیکش به حوثی‌های یمن خوانده شده، محکوم کنند و برای نقض تحریم‌های مربوطه دست به اقدام بزنند. بعد از ماجرای شلیک یک موشک از یمن به فرودگاهی در عربستان، دونالد ترامپ و نماینده آمریکا در سازمان ملل، در حال طرح و پیگیری این ادعا هستند که این موشک متعلق به ایران بوده است. نیکی هیلی در یک شوی تبلیغاتی، عده‌ای خبرنگار را به پایگاهی نظامی برد و با نمایش تکه‌هایی از یک جسم فلزی، مدعی شد این لاشه همان موشک ادعایی ایرانی است که به ریاض برخورد کرده است. هیلی گفت این لاشه را عربستان به واشنگتن امانت داده است. اما ماجرا به همین‌جا ختم نشد؛ هیلی تلاش کرد در یک جلسه شورای امنیت، رای محکومیتی علیه ایران بگیرد؛ اما دیگران با او همراهی نکردند. باز ماجرا برای ایالات متحده ختم نشد؛ هیلی از سوی ترامپ، نمایندگان اعضای دائم شورای امنیت را به واشنگتن دعوت کرد. آنها به پایتخت رفتند تا خود از نزدیک لاشه موشک ایرانی ادعایی را مشاهده کنند. ترامپ نمایندگان اعضای دائم شورای امنیت را به ضیافت ناهاری دعوت کرد. اگرچه خبر صریحی از این میهمانی منتشر نشد؛ اما به نظر می‌رسد تلاش‌های ترامپ و هیلی به نتیجه رسیده و اکنون منتیان هیلی از فرانسه و انگلیس پیش‌نویس قطع‌نامه‌ای را تدارک دیده‌اند که ممکن است به تحریم جدید موشکی علیه ایران ختم شود. به گفته دیپلمات‌ها، این پیش‌نویس خواهان تجدید تحریم‌ها علیه یمن برای یک سال دیگر می‌شود و به ۱۵ عضو شورای امنیت اجازه می‌دهد تحریم‌های هدفمند را برای هر فعالیتی مرتبط با استفاده از موشک‌های بالستیک، در یمن اعمال کنند. انگلیس این قطع‌نامه را با همکاری آمریکا و فرانسه پیش از آنکه روز جمعه آن را به شورای ارائه دهد، تهیه کرده است. این قطع‌نامه ۲۶ فوریه (۷ اسفند) در صحن شورای امنیت بررسی می‌شود. گمانه‌ها حاکی از مخالفت احتمالی روسیه به این قطع‌نامه وجود دارد. یک قطع‌نامه برای تصویب در سازمان ملل نیازمند ۹ رای موافق است و هیچ‌یک از اعضای دائم شورای امنیت؛ یعنی روسیه، چین، آمریکا، فرانسه و انگلیس نباید با آن مخالفت کنند. به گزارش رویترز، یک هیئت از کارشناسان مستقل سازمان ملل ماه گذشته مدعی شدند بقایای موشک‌های شلیک‌شده به عربستان را بررسی کرده‌اند که نشان می‌دهد ساخت ایران بوده و پس از اعمال محدودیت‌های تسلیحاتی علیه یمن به این کشور منتقل شده است. فرانسه و انگلیس در حالی آمریکا را در پیش‌نویس این قطع‌نامه همراهی می‌کنند که با وجود تأکید بر ادامه‌یافتن برجام، خواستار مذاکره بر سر مسائل منطقه‌ای ایران به‌ویژه بحث موشکی هستند. مقامات ایران بارها تأکید کرده‌اند دراین باره مذاکره نمی‌کنند؛ چون مرتبط به مسائل دفاعی کشور است و به دیگران ارتباطی ندارد. آخرین قطع‌نامه‌ای که درباره ایران در شورای امنیت به تصویب رسید، قطع‌نامه ۲۲۳۱ بود که تمام قطع‌نامه‌های تحریم هسته‌ای علیه ایران را لغو و «برنامه جامع اقدام مشترک» یا برجام را تصویب کرد؛ اما این قطع‌نامه در بندی درباره فعالیت موشک‌های بالستیک در ایران ممنوعیت قائل شد. همان زمان ایران با تأکید بر اینکه فعالیت موشکی ایران دفاعی است، اظهار کرد این بند را قبول ندارد. اکنون به نظر می‌رسد طرح هر قطع‌نامه جدیدی علیه برنامه موشکی ایران، بر محمل همان بند انجام گیرد.

مذاکره بر سر یمن در مونیخ

ایرنا خبر داده روز گذشته معاونان وزیران خارجه ایتالیا، فرانسه، انگلیس و آلمان و معاون سیاسی وزیر امور خارجه ایران در حاشیه کنفرانس امنیتی مونیخ درباره آخرین تحولات این بحران و راه‌های مقابله با محاصره بی‌رحمانه مردم یمن و ارسال کمک‌های انسانی به آن کشور دیدار و گفت‌وگو کرده‌اند. این دیدار یک‌ساعت‌ونیم به طول انجامید. وال‌استریت ژورنال نوشته این دیدار با ریاست اتحادیه اروپا انجام گرفته است. به گزارش ایسنا، این روزنامه آمریکایی در ادامه مدعی شد دیدار دیپلمات‌های اروپایی با این مقام ایرانی، در حاشیه کنفرانس امنیتی مونیخ انجام شده که یک کانال جدید برای رایزنی درباره فعالیت‌های ایران است. به نوشته وال‌استریت ژورنال دولت‌های اروپایی که به‌طور قوی از توافق هسته‌ای با ایران حمایت می‌کنند، تمایل خود را برای همکاری با واشنگتن در راستای رسیدگی به نگرانی‌های غیرهسته‌ای درباره ایران ازجمله برنامه موشکی این کشور و فعالیت‌های منطقه‌ای تهران نشان داده‌اند. در همین راستا انگلیس، فرانسه، آلمان و آمریکا ماه گذشته کارگروه‌هایی را برای رایزنی در این زمینه ایجاد کرده‌اند؛ هرچند به گفته منابع آگاه، این گفت‌وگوها در مراحل بسیار اولیه قرار دارد. به‌طور هم‌زمان، اروپایی‌ها در دیداری با محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران، توافق کردند کانال ارتباطی جدیدی درباره گفت‌وگو بر سر مسائل منطقه ایجاد کنند. نشست روز شنبه دیدار آغازین بوده است.

politics@sharghdaily.ir

اینترنت پتیاک

بدون توقف!

پهنای باند اختصاصی ویژه سازمان ها و ادارات

با تجهیزات رایگان و تعرفه عالی

www.petiak.com

داری پروانه سراسری ارائه خدمات ارتباطی ثابت از سازمان
تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی به شماره ۹۵ - ۱۰۰